

Mika Peltokorpi m.fl.:s motion om att förebygga problem relaterade till våld i skolan

872/12.00.00.04/2021

Stadsfullmäktige 13.09.2021 § 111

Beslut

Stadsfullmäktige antecknade följande motion för kännedom:

"Mobbning i skolan är ett stort problem i vårt land och framför allt här i Pargas, vilket vi på sistone har fått läsa om också i tidningarna. Mobbningsfall i skolan blir sällan offentliga och de kan därför mycket väl kallas ett nedtystat problem, ett problem med mycket allvarliga och invalidiserande konsekvenser. Mobbning i skolan förekommer i allt från småbarnspedagogik till högskolor och universitet, och i värsta fall leder mobbning till avhopp från skolan och utslagning och den har också självdestruktiva följder.

En studerande som blir mobbad vågar sällan tala om mobbningen för någon lärare i rädsla för hämnd. I allmänhet håller man tyst om mobbningen också hemma, eftersom mobbning orsakar skam, rädsla och ångest. Lärare och övrig personal i en skola eller läroanstalt har en lagstadgad skyldighet att ingripa i mobbning, vilket fastställs i 29 § i lagen om grundläggande utbildning (2013/1267). Lagen i fråga bestämmer att skolans lärare eller någon annan i skolans personal alltid ska meddela om mobbning (på skoltid) till elevens föräldrar. Detta sker i regel via Wilma, utan läskvittering. Det bör också noteras att lagen (2013/1267, 29 §) inte direkt fastställer exakta tillvägagångssätt vid mobbningsfall, vilket innebär att lärares och annan skolpersonals möjligheter att ingripa i mobbning i verkligheten är mycket begränsade.

Denna situation har lett till att man i de allvarligaste fall av skolmobbning som redan uppfyller tecknen på allvarlig fara för liv och hälsa i allmänhet endast har använt fostrande samtal och disciplin enligt 7 kap. 35 och 36 § i lagen om grundläggande utbildning (1998/628). Den disciplin som lagen tillåter är i allmänhet kvarsittning, men till exempel barnskyddet har inte informerats om fallen. Om mobbningen fortsätter efter disciplinära åtgärder, kan eleven ges en skriftlig varning eller avstängas från skolan för viss tid. Avstängning för viss tid används dock mycket sällan.

Lärarnas möjligheter att ingripa genom att undersöka en störande eller mobbade elev har också försämrats avsevärt under årens lopp. En lärare får visserligen undersöka en elevs ryggsäck, skåp eller fickor, men endast om hen (läraren) har synnerligen vägande skäl att tro att eleven innehar till exempel ett eggvapen eller annat farligt föremål/narkotika. Denna rådande praxis bidrar till att öka mobbning.

Eftersom nästan alla elever nuförtiden har en smarttelefon har mobbningen också flyttat ut i sociala medier och olika videotjänster. Mobbningssituationer filmas och publiceras på olika plattformar. Detta bidrar till att öka ångesten och skammen hos den som utsatts för mobbning. Också diskussionsforumen i sociala

medier har börjat användas som en kanal för mobbning. Det är så gott som omöjligt för lärare att ingripa i s.k. elektronisk mobbning, eftersom den sker i slutna grupper och videor och meddelanden kopieras och sprids bland ett stort antal användare.

I Pargas pågår dagligen fysisk och psykisk mobbning av det här slaget utan att knappt någon ingriper i den. Våra barn och unga mår dåligt och mobbning ökar avsevärt de ungas psykiska problem, i värsta fall kan vi förlora en ung person för gott till följd av självmord. Detta har också en enorm spridningseffekt på den psykiska hälsan hos föräldrarna till de utsatta barnen och unga, så vi kan tala om ett problem som berör en hel generation.

På vilket sätt borde man då ingripa i mobbning? För det första ska vi avstå från ordet mobbning, eftersom det inte speglar den situation som offret utsätts för. Att använda begreppet mobbning i skolan är att förringa det befintliga problemet. Vi borde framöver tala om våld i skolan och förhålla oss till det med det allvar som ordet våld innebär.

I 21 kap. i Finlands strafflag definieras brott mot liv och hälsa:

5 § Misshandel

6 § Grov misshandel

7 § Lindrig misshandel

8 § Dödsvållande

5 § Misshandel:

- Misshandel handlar om fysiskt våld mot en annan människa. Den nuvarande gärningsbeskrivningen för misshandel identifierar också andra former av misshandel. Det kan till exempel vara fråga om att skada någons hälsa eller att tillfoga någon smärta på annat sätt än genom fysiskt våld. Eftersom formuleringen "skada någons hälsa" används i paragrafen, omfattar straffbarheten också gärningar som förorsakar störningar i den psykiska hälsan. Därför kan även våld i skolan och i sociala medier uppfylla rekvisitetet för misshandel.

6 § Grov misshandel:

- Om vid misshandel 1) någon tillfogas svår kroppsskada eller försätts i livshotande läge, 2) brottet begås på ett synnerligen rått eller grymt sätt, eller 3) används skjut- eller eggvapen eller något annat jämförbart livsfarligt hjälpmedel är misshandeln bedömd som en helhet grov.

7 § Lindrig misshandel:

- Om misshandeln bedömd som en helhet är ringa kan den betraktas som lindrig. Vid bedömningen fästs avseende bland annat vid huruvida kränkningen av den kroppsliga integriteten eller den skada som tillfogats någons hälsa har varit mindre betydande. Lindrig misshandel är ett målsägandebrott utom i det fall att den riktar sig mot en person som inte fyllt 18 år. Typiska former av lindrig misshandel är att man knuffar, kniper, luggar eller spottar på en annan person.

8 § Dödsvållande:

- I lagen finns inga bestämmelser om vilka gärningar som betraktas som dödsvållande. Således kan varje gärning som orsakar en annan persons död uppfylla rekvisitet för dödsvållande. Straffbarheten förutsätter att det finns ett orsakssamband. Det betyder att ett förfarande (t.ex. våld i skolan eller psykiskt våld via sociala medier) bedöms som en gärning med någons död som en direkt följd, dvs. att dödsfallet inte skulle ha inträffat utan detta förfarande.

Eftersom våld i skolan i allmänhet uppfyller rekvisitet för ovannämnda brott, ska rektorn för skolan eller någon annan ansvarig person göra en anmälan till barnskyddet eller polisen alltid när våld inträffar i skolan. Polisens uppgift är att undersöka om gärningen i fråga uppfyller det som stadgas under de paragrafer som ingår i 21 kap. i strafflagen. Denna uppgift kan inte anförtros läraren så som den rådande praxisen nu är. Eftersom de som begår våld i regel är under 15 år och således inte kan dömas till straff med stöd av den gällande strafflagen, ska de hänvisas till barnskyddet så att ärendet kan skötas där.

Det är mycket viktigt att barnskyddet involveras i situationer med våld i skolan, eftersom yrkeskompetensen och handlingsmodellen inom det sociala arbetet är betydligt mer effektiv än den nuvarande modellen med lärarens anmälningsskyldighet via Wilma, som i verkligheten inte har gett någon nämnvärd nytta och således inte har bidragit till att stoppa våld i skolan.

Att involvera barnskyddet i situationer med våld i skolan är i första hand viktigt med tanke på att få våldet att upphöra och samtidigt också med tanke på att hjälpa offret.

I 1 kap. 2 § i barnskyddslagen fastställs följande:

- Myndigheter som arbetar med barn och unga ska stödja föräldrar och vårdnadshavare i deras uppgift som fostrare samt sträva efter att erbjuda familjen nödvändig hjälp tillräckligt tidigt samt vid behov hänvisa barnet och familjen till barnskyddet. Barnskyddet ska stödja föräldrarna, vårdnadshavarna och andra personer som svarar för barnets vård och fostran i fostran av och omsorg om barnet genom att ordna behövliga tjänster och stödåtgärder.

Anmälningsskyldighet enligt 5 kap. 25 § i barnskyddslagen

- De som är anställda eller innehar ett förtroendeuppdrag hos någon av följande aktörer, eller som utför motsvarande uppgifter i ett uppdragsförhållande eller som självständig yrkesutövare, samt alla yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården är skyldiga att utan dröjsmål och trots sekretessbestämmelserna göra en anmälan till det organ som ansvarar för socialvården i kommunen, om de i sin uppgift fått kännedom om ett barn för vars del behovet av vård och omsorg, omständigheter som äventyrar barnets utveckling eller barnets eget beteende kräver att behovet av barnskydd utreds.

Dessa är bland annat följande:

1. Social- och hälsovården
2. Undervisningsväsendet
3. Ungdomsväsendet

4. Polisväsendet
5. En producent av barndagvård
6. En undervisnings- eller utbildningsanordnare

Om personalen i en skola eller läroanstalt upptäcker eller får höra från en tillförlitlig part om en våldsgärning eller psykiskt våld som begåtts i sociala medier ska hen omedelbart ingripa i våldet med stöd av följande paragrafer: 21 kap. 5 § i strafflagen, 1 kap. 2 § i barnskyddslagen och 5 kap. 25 § i barnskyddslagen.

Om de som räknas upp i 5 kap. 25 § i barnskyddslagen låter bli att anmäla våldet till kommunens socialväsende, är det skäl att bedöma om kriterierna i 40 kap. 7 § i strafflagen uppfylls.

40 kap. 7 § Missbruk av tjänsteställning i strafflagen:

- Om en tjänsteman i syfte att bereda sig eller någon annan nytta eller orsaka olägenhet eller skada för någon annan 1) bryter mot sin tjänsteplikt enligt bestämmelser eller föreskrifter som ska iakttas i tjänsteutövning, när han eller hon deltar i beslutsfattande eller beredning av beslutsfattande eller utövar offentlig makt i sina andra tjänsteåligganden, eller 2) missbrukar sin ställning i förhållande till någon som står i direkt lydnadsförhållande till honom eller henne eller under hans eller hennes omedelbara tillsyn, ska tjänstemannen för missbruk av tjänsteställning dömas till böter eller fängelse. Tjänstemannen kan även dömas till avsättning, om brottet visar att han eller hon är uppenbart olämplig för sitt uppdrag.

Skolor och läroanstalter ska omedelbart ingripa i våldet, vare sig det sker i skolan eller i sociala medier. Skolan eller läroanstalten ska vid behov stänga av en elev som gjort sig skyldig till våld och vid behov hänvisa eleven till en annan skola eller läroanstalt.

Skolan ska också förpliktas att utan dröjsmål hänvisa våldsoffret till samtalshjälp och på så sätt bryta en eventuell spiral av psykisk ohälsa.

Fullmäktigemotionen har utarbetats utifrån det ovannämnda och en sammanfattning av detta följer nedan. Eftersom våldet i skolan berör hela landet och därmed också Pargas, måste Pargas stad vidta brådskande åtgärder för att förebygga de stora problemen relaterade till våld i skolan och visa vägen för hela landet hur man ska ingripa i detta problem. Våldet i skolan ökar psykiska problem hos barn och unga och kan leda till att ett barn eller en ungdom begår självmord, och därför måste Pargas stad ta ställning till motionen i brådskande ordning.

De förändringar som behövs kan sammanfattas som följer:

- Pargas ska avstå från begreppet mobbning i skolan, eftersom det är föråldrat och förringar problemet. Mobbning i skolan finns inte heller i strafflagen och uppfyller således inte rekvisitet för brott. Det som kallas mobbning är i verkligheten antingen lindrig misshandel, misshandel eller till och med dödsvållande. De ovannämnda förfarandena är enligt strafflagen inte målsägandebrott, eftersom de i detta fall riktar sig mot personer som inte fyllt 18 år. Brottsoffret kan inte heller själv besluta att väcka åtal, utan det görs av

åklagaren, så att den som begår våldet inte kan hota offret att låta bli att väcka åtal.

- Barn och ungdomar har en obestridlig rätt att studera utan rädsla. Som situationen ser ut just nu uppfylls inte detta krav och situationen bidrar till att öka psykisk ohälsa och psykiska störningar hos barn och unga. Enligt barnskyddslagen ska en barnskyddsanmälan om ett barn eller en ung person göras utan dröjsmål, om barnet eller den unga personen utsätts för våld, hens psykiska balans rubbas eller hens omsorg försummas. Eftersom våldet i skolan uppfyller alla kriterier för anmälningsskyldighet inom barnskyddet, är lärarna och rektorerna skyldiga att meddela sina uppgifter till barnskyddet och/eller polisen även om de är bundna av tystnadsplikt (5 kap. 25 § i barnskyddslagen).
- Fysiskt våld i skolan och psykiskt våld i sociala medier uppfyller rekvisitet enligt 21 kap. 5, 6, 7 och 8 § i strafflagen och är således ett obestridligt brott som alltid ska anmälas till barnskyddet och/eller polisen, särskilt när det riktar sig mot unga och försvarslösa personer, trots att det enligt lag inte finns någon anmälningsskyldighet. Pargas stad ska fastställa en tydlig anmälningsskyldighet för de anställda som arbetar med barn och unga. Detta ska också gälla dem som redan nu arbetar med ovannämnda uppgifter. Anmälan ska alltid göras utan dröjsmål till barnskyddet och/eller polisen samt till de personer som ansvarar för ledningen av stadens socialväsande och skolväsande.
- Om en person som omfattas av anmälningsskyldigheten försummar sin skyldighet ska det göras en bedömning av ett eventuellt brott mot denna skyldighet.

Vi undertecknade kräver att Pargas stadsfullmäktige och stadsstyrelse konstaterar att de problem som tas upp i motionen är riktiga och vidtar omedelbara åtgärder för att omsätta de förändringar som krävs i motionen i praktiken."
